

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobců: a) B. P.**, bytem „X“, a **b) přípravného výboru Honebního společenstva „Lipenec“**, jednajícího členem přípravného výboru Janem Wágnerem, Zeměchy 30, oba zastoupení JUDr. Josefem Tichým, advokátem, se sídlem v Ústí nad Labem, Kramoly 39, **proti žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**, ul. Velká Hradební 48, Ústí nad Labem, za účasti osoby zúčastněné na řízení, a to Honebního společenstva Lipno, 438 01 Lipno, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.4.2008, zn. 545/63779/ZPZ/2008/Hů,**

t a k t o :

- I.** Žaloba se ve vztahu k žalobci a) **odmítá.**
- II.** Žalobce a) **nemá nárok** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci a) **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2.000,-Kč, který mu bude vrácen z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV.** Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ze dne 15.4.2008, zn. 545/63779/ZPZ/2008/Hů, a rozhodnutí Městského úřadu Žatec, odbor životního prostředí, ze dne 19.11.2007, zn. MUZA/51826/2007, **se pro vady řízení zrušují** a **věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- V.** Žalovaný je **povinen** nahradit žalobci b) náklady řízení ve výši 10 640,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se společnou včas a řádně podanou žalobou domáhali zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného a dále jemu předcházející rozhodnutí Městského úřadu Žatec, odboru životního prostředí, ze dne 19.11.2007, zn. MUZA/51826/2007, kterým bylo rozhodnuto podle § 29 odst. 3 ve spojení s § 69 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“) o doplnění rozhodnutí Okresního úřadu Louny, referát životního prostředí, ze dne 30.3.1993, č.j. 206/2811/28/92/M, které nabylo právní moci dne 18.5.1993, o stanovení společenstevní honitby Lipno tak, že byly stanoveny jakostní třídy honitby, minimální stavy zvěře a normované stavy zvěře v rozsahu uvedeném v tomto rozhodnutí. Napadeným rozhodnutím žalovaného bylo uvedené rozhodnutí Městského úřadu Žatec (dále jen „správní orgán I. stupně“) potvrzeno a bylo konstatováno, že honitba Lipno byla uvedena do souladu se zákonem o myslivosti a podané odvolání se zamítá.

Žalobce a) dovozoval svoji aktivní legitimaci z toho, že se napadeným rozhodnutím mění jeho vlastnická práva k pozemkům zařazeným do této honitby, což maří jeho záměr tyto pozemky včlenit do jiné honitby, kde je členem přípravného honebního společenstva. Žalobce b) opřel svoji aktivní legitimaci o to, že se napadeným rozhodnutím ztěžuje jeho možnost vytvořit novou honitbu a současně jde též o honitbu sousední.

Žalobci označili napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, nesrozumitelné i s nedostatkem důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Dále měli za to, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu a náprava vyžaduje rozsáhlé a zásadní doplnění ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Odvolací orgán totiž rozhodl o zcela jiné otázce, než jakou řešil správní orgán I. stupně, který vůbec neřešil otázku vytyčenou v ustanovení § 69 odst. 1 zákona o myslivosti, ale pouze stanovil jakostní třídy honitby, minimální a normované stavy zvěře. Napadené rozhodnutí je obtížně vyložitelné, výroková část ani odůvodnění nekoresponduje s rozhodnutím prvostupňovým a je nepřezkoumatelné. Žalobci vyšli z toho, že předmětem řízení měla být aplikace § 69 odst. 1 zákona o myslivosti. Dne 6.8.2002 byl podán návrh na uvedení honitby Lipno do souladu se zákonem. Návrh podal subjekt označený jako Honební společenstvo Lipno. Žalobci však mají za to, že nejde o osobu, které byla uznána honitba podle dřívějších předpisů, neboť ta nesla označení (od r. 1992) Honební společenstvo Lipno, Lipenec, Tuchořice, Drahomysl, se sídlem v Lipně a nijak nebylo prokázáno, že se jedná o stejný subjekt. Obě správní rozhodnutí sice stojí na tom, že ke splnění zákonných podmínek došlo, způsob jak došly k tomuto zjištění je však nepřezkoumatelný. Podle § 69 odst. 2 zákona o myslivosti jsou správní orgány oprávněny požadovat po honebním společenstvu doklady uvedené v tomto ustanovení a ověřovat skutečnost, zda honitba dosahovala ke dni 31.3.2003 minimální výměry 500 ha; doklady však vyžádány nebyly a nejsou součástí správního spisu. Z odůvodnění rozhodnutí neplyne, že by byly správnímu orgánu I. stupně doručeny stanovy honebního společenstva, které byly přijaty na transformační valné hromadě konané dne 29.7.2002. V zápisu o jednání valné hromady chybí uvedení počtu členů honebního společenstva, kolik mají členové hlasů a pozemků, zda vůbec tito členové mají nějaké honební pozemky. Zápis a usnesení z transformační valné hromady je tak neúplný a nedává vůbec obraz o přijatých rozhodnutích a způsobu jejich přijetí. Nedostatek podkladů byl konstatován dne 11.8.2008, kdy ve

správním spise nebyly listiny týkající se zápisu o jednání transformační valné hromady údajně konané dne 29.7.2002, chybí doklad o založení honebního společenstva Lipno ze dne 10.12.1992, seznam členů i prezenční listina uvedené valné hromady. Z odvolacího rozhodnutí nelze dovodit, proč bylo vydáno, z rozhodnutí správního orgánu I. stupně nelze dovodit, jak se správní orgán vypořádal s požadavky na transformaci honiteb a honebních společenstev vyplývajících z ustanovení § 68 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti. Z napadených rozhodnutí dále nelze vůbec dovodit, zda honitba má skutečně výměru 500 ha, zda je tvořena honebními pozemky, zda honební pozemky do ní zařazené spolu souvisí a zda zde není překážka pohybu zvěře. Zákon sice neuvádí, že musí být předloženy výpisy z katastru nemovitostí o vlastnictví a výměře těchto pozemků, ale tzv. důkazní břemeno je na žadateli, stejně tak by měl být mapový zákres honitby součástí správního spisu. Závěrem žalobci navrhli napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žaloba žalobce a) je nepřipustná podle § 68 písm. a) s.ř.s., neboť žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky, neboť nepodal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce a) ani nebyl účastníkem řízení o uvedení honitby do souladu se zákonem. Přípravný výbor honebního společenstva „Lipenec“ neoplývá právní subjektivitou, neboť „přípravný výbor“ má funkci legislativní zkratky pro vlastníky honebních pozemků. Žalovaný konstatuje, že pochybil, když považoval přípravný výbor za účastníka řízení a nevyhodnotil odvolání podané přípravným výborem jako nepřipustné a navrhl, aby žaloba byla jako nepřipustná odmítnuta. Pro úplnost předložil i vyjádření k žalobě, v němž zdůraznil, že honitba Lipno byla pouze uváděna do souladu se zákonem, to znamená, že ve stejné podobě existovala před rokem 2002. Tato skutečnost vymezuje nejen okruh účastníků správního řízení, ale i míru toho, co musí účastníci učinit, resp. jaké podklady musí správnímu orgánu předložit. Správní orgány jsou oprávněny pouze ověřovat, zda honitba uznaná podle dosavadních předpisů dosahovala ke dni 31.3.2003 minimální výměry 500 ha. Z ustanovení § 69 odst. 1 zákona o myslivosti vyplývá, že není možné, aby v přechodném období vlastníci pozemků odníмали z existující honitby pozemky a odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, sp.zn. 52 Ca 51/2003. Název honebního společenstva se odvíjí od názvu obce, v jejímž území je většina honebních pozemků. Totožnost honebního společenstva je tak zcela nezpochybnitelná. Podklady registrace honebního společenstva jsou součástí správního spisu. K formulaci výroku napadeného rozhodnutí o odvolání žalovaný uvádí, že si je vědom vložení deklaratorního výroku, osvědčujícího uvedení honitby do souladu se zákonem, do výroku, kterým bylo odvolání zamítnuto. Žalovaný nicméně nepovažuje tento nestandardní postup za vadný s důsledky na zákonnost, srozumitelnost či přezkoumatelnost rozhodnutí.

Žalobci podali k vyjádření žalovaného repliku, v níž uvedli, že došlo k neoprávněnému opomenutí žalobce a), neboť se rozhodovalo o jeho pozemkovém vlastnictví. Žalobce a) nemohl vyčerpat řádné opravné prostředky, neboť s ním jako s účastníkem nebylo jednáno a neměl důvod podávat odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť ten neřešil ve svém rozhodnutí otázku, zda honitba Lipno byla uvedena do souladu se zákonem. Žalobce b) je přesvědčen, že pokud byla založena jeho právní subjektivita v rámci správního řízení, je dána k podání žaloby, neboť brání stejný okruh zájmů. Pokud se žalovaný dovolává rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, sp.zn. 52 Ca 51/2003, zcela pomíjí, že tento judikát v souladu s výhradami žalobců řeší, jaké doklady je třeba žádat po honebním společenstvu. Je právně významné, jaké je postavení jednotlivých vlastníků, zda vůbec byli k rozhodným datům členy

předmětného honebního společenství, zda jsou tedy vůbec jejich pozemky součástí honitby. Samotný název subjektu není dostatečným právním důvodem k doložení právní subjektivity. Subjektivní stanovisko žalovaného o právní subjektivitě není založeno na žádném důkazu. Vložení deklaratorního výroku do rozhodnutí žalovaného považuje za rozporné se zákonem.

V průběhu soudního řízení uplatnilo práva osoby zúčastněné Honební společenstvo Lipno, které se však k věci blíže nevyjádřilo.

Před posouzením jednotlivých žalobních námitek byl soud nejprve povinen zabývat se tím, zda žalobu vůbec podala osoba, které svědčí aktivní legitimace. V případě zjištění nedostatku aktivní legitimace je totiž soud povinen v každé fázi řízení o dané žalobě až do vydání rozhodnutí ve věci samé tuto skutečnost zohlednit a se žalobou naložit způsobem, který zákon předvídá, tedy ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. odmítnout. Toto zákonné ustanovení soudu ukládá, aby návrh, resp. žalobu odmítl tehdy, je-li podána osobou zjevně neoprávněnou. Soud ovšem může návrh resp. žalobu po jejím podání odmítnout jediné tehdy, je-li nedostatek aktivní legitimace zcela nesporný. Z toho vyplývá, že se předvídá i situace, kdy bude otázka aktivní legitimace nejasná, tedy že neoprávněnost k podání návrhu či žaloby nebude od samého počátku zjevná. V daném případě až při přípravě věci k jejímu projednání dospěl soud k jednoznačnému závěru, že žalobce a) je osobou k podání žaloby zjevně neoprávněnou.

Aktivní legitimace pro řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je stanovena v ust. § 65 s.ř.s. Podle odst. 1 tohoto ustanovení se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat podle odst. 2 rovněž ten, kdo žalobní legitimaci podle odst. 1 nemá, ovšem tvrdí, že byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo, a že postupem správního orgánu byl zkrácen na svých procesních právech takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

V daném případě je soud toho názoru, že aktivní legitimace nesvědčí žalobci a) ani podle odst. 1 ani podle odst. 2 § 65 s.ř.s. Z výše citovaného odst. 1 vyplývá, že pro aktivní legitimaci je směrodatné, zda napadené rozhodnutí uložilo žalobci nějaké povinnosti nebo ho ukrátilo na právech. Jinými slovy to znamená, že žalobci musí svědčit právo, o němž bylo ve správním řízení rozhodováno, tedy že musí být tou osobou, které se rozhodnutí přímo dotýká. Není přitom rozhodné, zda správní orgán žalobce považoval za účastníka správního řízení. V žádném případě však není k podání žaloby legitimován ten subjekt, jemuž příslušný právní předpis postavení účastníka správního řízení vůbec nepřiznává. Dále soud poznamenává, že i z výše citovaného odst. 2 vyplývá, že aktivní legitimace je vázána na to, zda příslušný právní předpis danému subjektu postavení účastníka správního řízení přiznává.

Správní orgán I. stupně rozhodoval o doplnění rozhodnutí Okresního úřadu Louny podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o myslivosti, které stanoví, že v rozhodnutí o uznání honitby se uvede její název, její držitel, výměra honebních pozemků v členění podle druhů kultur, popis hranic, vyznačení obvodu honitby, výčet a výměry honebních pozemků přiřčených s uvedením jejich vlastníků a důvodů přiřčení, jakostní třídy honitby pro jednotlivé druhy zvěře navržené držitelem honitby a jejich minimální a normované stavy.

Dále správní orgán I. stupně rozhodoval podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti

(účinného od 1.7.2002) který stanoví, že honitby a obory uznané podle dosavadních předpisů (zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti – pozn. soudu) zůstávají zachovány; to platí i pro obory o výměře nižší než 50 ha a samostatné bažantnice uznané podle dosavadních předpisů, které se stávají honitbami podle tohoto zákona, i když nedosahují výměry 500 ha. Pokud honitba nebo obora uznaná podle dosavadních předpisů dosahuje zákonné výměry podle tohoto zákona, ale nesplňuje ostatní požadavky na tvorbu honitby, je osoba, které byla honitba uznána podle dosavadních předpisů, povinna podat do 31. prosince 2002 orgánu státní správy myslivosti návrh na uvedení honitby do souladu s tímto zákonem, jinak honitba zaniká k 31. březnu 2003.

Podle § 69 odst. 2 zákona o myslivosti platí, že právní povaha honebních společenstev vzniklých podle dosavadních předpisů se řídí ustanoveními tohoto zákona ode dne jeho účinnosti. Honební společenstvo přijme stanovy, popřípadě je přizpůsobí úpravě podle tohoto zákona a zvolí orgány nejpozději do 9 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, jinak honební společenstvo a společenstevní honitba zanikají. Po zániku honebního společenstva se provede likvidace.

K předmětu řízení podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti se již opakovaně vyslovila i judikatura. Dle Nejvyššího správního soudu řízení podle § 69 zákona o myslivosti má za cíl pouze transformaci honiteb do stavu odpovídajícího nové zákonné úpravě (§ 69 odst. 1 zákona o myslivosti) stejně jako odpovídající změnu honebních společenstev (§ 69 odst. 2 zákona o myslivosti). V rámci těchto řízení proto může být řešen soulad dříve uznaných honiteb, které zůstávají zachovány, s novou právní úpravou, nikoliv však změna těchto honiteb, která je sice možná, ale pouze v rámci odpovídajících ustanovení zákona o myslivosti. Z žádného ustanovení zákona o myslivosti ale nevyplyvá, že by zánik členství v honebním společenstvu znamenal automatické vyvázání odpovídajících honebních pozemků ze společenstevní honitby. Změna honitby se totiž může odehrávat opět pouze v zákonném rámci a za související aktivity orgánu státní správy myslivosti (rozsudek NSS ze dne 8.11.2006, č.j. 8 As 27/2005 – 214, www.nssoud.cz).

Orgány státní správy myslivosti nejsou zákonem o myslivosti legitimovány k vedení řízení o registraci honebního společenstva ve smyslu § 20 citovaného zákona, pokud se jedná o honební společenstvo vzniklé podle dosavadních právních předpisů. Jsou pouze oprávněny požadovat po dotčeném honebním společenstvu doklady uvedené v § 69 odst. 2 citovaného zákona a ověřovat skutečnost, zda honitba dosahovala v souladu s § 69 odst. 1 citovaného zákona ke dni 31.3.2003 minimální výměry 500 ha. Zjistí-li přitom, že podmínky podle § 69 odst. 2 citovaného zákona byly v rozhodné době splněny, nevydávají rozhodnutí konstitutivní povahy, ale zjištěné skutečnosti mohou pouze deklarovat (viz rozsudek KS v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 29.7.2004, sp.zn. 52 Ca 51/2003, publ. pod č. 662/2005 Sb. NSS, rozsudek NSS ze dne 19.06.2008, č.j. 4 As 91/2006 – 76, www.nssoud.cz).

Se zánikem členství vlastníka honebních pozemků v honebním společenstvu nelze spojovat vyčlenění jeho pozemků z honitby, jejímž držitelem [§ 2 písm. m) zákona o myslivosti] je toto honební společenstvo. Tato honitba je totiž uznána (a pozemkově vymezena) správním rozhodnutím [§ 2 písm. i), § 18 odst. 1] jako celek a vystoupení člena z honebního společenstva se tohoto správního rozhodnutí o uznání honitby nemůže dotknout (rozsudek NSS ze dne 27.6.2007, 9 As 18/2007, www.nssoud.cz).

Jak vyplývá z dosavadní judikatury nelze v rámci řízení podle § 69 zákona o myslivosti měnit dosavadní výměru honitby v případě vystoupení či přistoupení některého z vlastníků

honebních pozemků, neboť honitba byla uznána a pozemkově vymezena správním rozhodnutím o uznání honitby podle § 18 odst. 1 zákona o myslivosti. Z tohoto důvodu nemůže mít vystoupení nebo naopak vstoupení člena do honebního společenstva na správní rozhodnutí vliv tak, že by ho tyto skutečnosti nějakým způsobem revidovaly (srov. i nález Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2007, Pl. ÚS 3/06). Pokud tedy vystoupivší členové honebního společenstva budou mít v úmyslu vykonávat právo myslivosti v nově uznané honitbě, mohou takového stavu dosáhnout za použití institutů, které jim k tomu zákon o myslivosti výslovně dává, tedy zejména prostřednictvím rozdělení honitby, podaří-li se jim prosadit podání takového návrhu držitelem honitby (rozsudek NSS ze dne 27.6.2007, 9 As 18/2007, www.nssoud.cz). Účastníky řízení o uznání honitby podle § 18 zákon o myslivosti jsou i vlastníci honebních pozemků, neboť uznáním honitby budou bezesporu ovlivněna jejich vlastnická práva. Tito vlastníci honebních pozemků však nejsou účastníkem řízení podle § 69 zákona o myslivosti, a to ani v případě, že z honebního společenstva vystoupí, neboť součástí honitby, mohou být i pozemky nečlenů honebního společenstva (viz § 18 odst. 4 zákona o myslivosti). Soud v tomto směru konstatuje, že předmětem řízení podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti není rozhodování o vlastnických právech k honebním pozemkům, které danou honitbu tvoří. Rozhodnutím podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti o tom, že byla honitba uvedena do souladu se zákonem, se pouze posuzuje, zda stávající honitba vyhovuje nové právní úpravě, a to primárně co do požadované výměry dle § 17 odst. 7 zákona o myslivosti. Rozhodnutím, kterým je zasaženo do vlastnického práva vlastníků honebních pozemků je rozhodnutí o uznání honitby podle § 18 odst. 1 zákona o myslivosti, které omezení vlastnického práva konstituuje a následné řízení podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti nemá na toto vlastnické právo vliv. Dále je třeba konstatovat, že již správní orgán I. stupně ve svém žalobou napadeném rozhodnutí, stejně jako žalovaný, zastával názor, že žalobce a) není účastníkem správního řízení, a proto s ním jako s účastníkem nebylo jednáno, což soud, jak vyplývá ze shora uvedeného, považuje za správné. Žalobce a) tak nebyl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv napadeným rozhodnutím a nebyl tak osobou aktivně legitimovanou k podání žaloby.

S ohledem na právě uvedené byl soud nucen konstatovat, že žaloba ve vztahu k žalobci a) byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou, a proto ji výrokem I. tohoto rozsudku podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. odmítl.

Osobou aktivně legitimovanou je žalobce b), jak soud již konstatoval ve svém rozsudku ze dne 17.2.2010, č.j. 15 Ca 99/2008-56, v jiné věci, avšak ve vztahu právě k žalobci b) ve věci uznání společenstevní honitby s názvem „Honitba Březno“. Soud uvádí, že je nepochybné, že napadeným rozhodnutím bylo zasahováno do právní sféry žalobce, neboť do společenstevní honitby Lipno, o jejímž souladu se zákonem o myslivosti bylo rozhodováno, spadají i pozemky, které by potenciálně mohly být zahrnuty i do společenstevní honitby, jejíž uznání se domáhá v paralelně probíhajícím správním řízení i žalobce b). Žalobce b) jako přípravný výbor honebního společenstva, o jehož registraci se vede správní řízení, je zcela jistě oprávněn zastupovat práva budoucího společenstva i v paralelně probíhajících jiných správních řízeních. Proto soud neshledal důvodnou námitku žalovaného, že žalobce nemá dostatečnou procesní legitimaci k podání předmětné žaloby. Tento názor soudu je plně v souladu se současnou judikaturou Nejvyššího správního soudu. V této souvislosti poukazuje soud na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.12.2009, č.j. 1 As 63/2009-296. Na základě shora uvedeného a vzhledem k tomu, že žalobní důvody byly uváděny oběma žalobci společně, mohl soud přistoupit k věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po zhodnocení skutkové a právní stránky věci, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud se nejprve zabýval otázkou, zda napadená rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně nejsou nepřezkoumatelná ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č.j. 2 Azs 47/2003 - 130, www.nssoud.cz). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatecích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž správní orgán opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, 2 Ads 58/2003, www.nssoud.cz).

Za nepřezkoumatelná lze považovat obě uvedená rozhodnutí, avšak z různých důvodů. Správní orgán I. stupně sice rozhodoval v řízení podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti, avšak své rozhodnutí ve výroku omezil pouze na určení jakostních tříd honitby, minimálních stavů zvěře a normovaných stavů zvěře pro honitbu Lipno. Součástí výroku však není, jak bylo rozhodnuto o návrhu Honebního společenstva Lipno o uvedení společenstevní honitby Lipno do souladu se zákonem, tj. zda honitba Lipno byla uvedena do souladu se zákonem o myslivosti. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je sice konstatováno, že společenstevní honitba Lipno byla uvedena do souladu se zákonem, nicméně výrok tohoto rozhodnutí se týká pouze určení shora uvedených tříd a stavů zvěře. Soud má za to, že v řízení podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti je řízením návrhovým a o návrhu honebního společenstva je nutno výslovně rozhodnout. Nestačí tedy pouhá konkludentní akceptace žádosti s doplněním některých dalších požadavků zákona o myslivosti do předchozího rozhodnutí o uznání honitby, jak tomu bylo v tomto případě. Navíc se správní orgán I. stupně ve svém odůvodnění rozhodnutí omezil pouze na popis dosavadního řízení, co je předmětem řízení, vymezil okruh účastníků řízení i předmět řízení, což lze považovat za žádoucí a potřebné, avšak vůbec neodůvodnil, z jakého důvodu a na základě jakých kritérií stanovil ve výroku rozhodnutí uvedené jakostní třídy honitby, minimální stavy zvěře a normované stavy zvěře. Je tedy patrné, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně neodpovídá odůvodnění a toto

rozhodnutí je zatíženo vadou řízení nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Vedle toho toto rozhodnutí trpí i nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodů, neboť správní orgán I. stupně se nevypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí s podmínkami uvedenými v ustanovení § 69 odst. 1, odst. 2 zákona o myslivosti.

Nejvyšší správní soud vyslovil, že pokud orgán státní správy myslivosti rozhoduje v řízení o uznání honitby podle § 69 odst. 1 zákona o myslivosti, o návrhu na uvedení honitby do souladu s tímto zákonem podaném honebním společenstvem vzniklým podle předchozí platné právní úpravy zákona o myslivosti (zákon č. 23/1962 Sb.) v době, kdy již uplynula tomuto honebnímu společenstvu zákonná lhůta pro provedení transformace podle § 69 odst. 2 (zákonná lhůta do 31. 3. 2003), nejdříve zjistí a posoudí, zda byly splněny zákonné předpoklady pro tuto transformaci stanovené v § 69 odst. 2 zákona o myslivosti, tj. zda honební společenstvo přijalo stanovy, popřípadě je přizpůsobilo právní úpravě podle nového zákona o myslivosti a zda zvolilo orgány. Pokud dospěje k závěru, že tyto zákonné předpoklady splněny nebyly a došlo k zániku honebního společenstva a honitby k 31. 3. 2003 ex lege, musí k této skutečnosti přihlídnout a promítnout ji ve výroku rozhodnutí vydaném v řízení o uznání honitby (tj. zamítnutím návrhu). Tuto formu činnosti orgánu státní správy myslivosti nemůže nahrazovat soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu v rámci zkoumání podmínky řízení týkající se procesní způsobilosti zmíněného honebního společenstva jako žalobce (rozsudek NSS ze dne 20. 9. 2007, sp.zn. 6 As 61/2006).

Jestliže orgán státní správy myslivosti rozhoduje o návrhu na vydání úředního potvrzení, týkajícího se zápisu transformovaného honebního společenstva do rejstříku honebních společenstev (§ 28 odst. 2 zákona o myslivosti) je nejen oprávněn, ale i povinen zkoumat platnost takové transformace, včetně posouzení zákonných náležitostí všech úkonů týkajících se této transformace. Je tomu tak proto, že orgán státní správy myslivosti není „evidenčním orgánem“, který by vzal pouze na vědomí provedení jakékoliv „transformace“ stávajícího honebního společenstva, aniž by zkoumal její platnost. Činnost orgánu státní správy myslivosti při vydávání úředního potvrzení (osvědčení) o zápisu do rejstříku honebních společenstev totiž spočívá buď ve formě vydání tohoto osvědčení, nebo ve formě vydání rozhodnutí o zamítnutí návrhu na jeho vydání. Tento orgán proto musí mít možnost zjistit a posoudit, zda byly splněny zákonné předpoklady pro transformaci stanovené v § 69 odst. 2 zákona o myslivosti, tj. zda honební společenstvo přijalo stanovy, popřípadě je přizpůsobilo právní úpravě podle nového zákona o myslivosti a zda zvolilo své orgány. Splnění povinností daných ustanovením § 69 odst. 2 zákona o myslivosti je povinen příslušný správní orgán zkoumat před tím, než transformované honební společenstvo zapíše od rejstříku honebních společenstev. Nestačí proto pouze formální předložení přijatých stanov honebního společenstva a zápis z transformační valné hromady, který má dokladovat volbu orgánů, bez další možnosti zkoumat platnost jejich přijetí (srov. rozsudek NSS ze dne 27.1.2010, 7 As 62/2009, www.nssoud.cz).

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně se však ve svém odůvodnění ve vztahu k požadavkům zákona o myslivosti na honitbu omezilo pouze na konstatování, že honitba má výměru celkem cca 1129 ha a i ostatní hlediska odpovídají obecným požadavkům na tvorbu honiteb. I přesto, že správní orgán I. stupně rozhodoval pod datu 31.3.2003 se k požadavkům kladeným na transformaci honebních společenstev podle § 69 odst. 2 zákona o myslivosti

nijak nevyjádřil. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně je tak zatíženo i nepřezkoumatelností z důvodu nedostatku důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Shora uvedený nedostatek absence rozhodnutí o návrhu Honebního společenstva Lipno se zřejmě snažil zhojit ve svém žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný. Ve výroku uvedeného rozhodnutí žalovaný jako odvolací orgán podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) odvoláním přípravného výboru Honebního společenstva Lipenec napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila, s tím, že konstatovala, že honitba Lipno byla uvedena do souladu se zákonem o myslivosti a podané odvolání se zamítá.

Ustanovení § 90 správního řádu jasně normuje, jak má odvolací orgán rozhodovat. Podle § 90 odst. 1 správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, a) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, b) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání, anebo c) napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 správního řádu se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změnit nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.

Není možné v odvolacím řízení současně zamítnout odvolání a rozhodnutí správního orgánu prvního I. stupně ve výroku změnit. Takové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a soud je zruší podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro vady řízení bez jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 28.5.2003, sp. zn. 7 A 124/2000, www.nssoud.cz).

Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného trpí nepřezkoumatelností, neboť na jedné straně žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil, avšak navíc fakticky doplnil další výrok rozhodnutí, v němž konstatoval, že honitba Lipno byla uvedena do souladu se zákonem o myslivosti. Uvedený postup však správní řád v ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu nepřipouští, čímž je celý výrok zatížen nesrozumitelností ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Z těchto důvodů přistoupil soud ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. bez jednání, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost spočívající v rozpornosti výroku rozhodnutí. Současně podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku. Soud zároveň z důvodu uvedeného v § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. podle § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť je z důvodu chybějícího výroku a rozporu výroku rozhodnutí s odůvodněním nepřezkoumatelné z důvodu nesrozumitelnosti a pro nedostatek důvodů, o něž se opírá. V následujícím řízení musí žalovaný (správní orgán I.

stupně) provést nové hodnocení věci shora uvedeným způsobem v souladu s uvedenou judikaturou správních soudů, přičemž může vyvstat i potřeba doplnit ve věci dokazování.

Pro úplnost soud dodává, že žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí omezil na konstatování, že vzhledem k tomu, že honitba Lipno byla uváděna do souladu se zákonem, stačilo, aby byla výměra honitby větší než požadovaných 500 ha v době uvedení do souladu se zákonem, tedy v době do 31.3.2003 a nebylo potřeba přeshetřovat vlastnické vztahy k honebním pozemkům, tedy přihlášky do honebního společenstva dle jednotlivých vlastníků, ale prokázat, že honitba má více než 500 ha souvislých honebních pozemků. Tento požadavek zákona společenstevní honitba Lipno splňuje, neboť má výměru min. 1129 ha. Honitba sama i její hranice neodporují ustanovením zákona o myslivosti. Šetřením bylo zjištěno, že pozemky pana Šumy, uvedené v seznamu členů, se nacházejí v honitbě Lipno. Bylo ověřeno, že Honební společenstvo Lipno splnilo požadavek na uvedení honebního společenstva do souladu se zákonem, tzn. že na transformační valné hromadě dne 29.7.2002 zvolilo orgány společenstva a přijalo nové stanovy.

Takovéto odůvodnění nemůže pro nedostatek důvodů obstát, v případě, kdy je zpochybňována platnost transformační valné hromady a právní subjektivita honebního společenstva Lipno se bude muset správní orgán v dalším řízení pečlivě zabývat, zda transformační valná hromada dne 29.7.2002 proběhla v souladu se stanovami honebního společenstva Lipno a zákonem o myslivosti a podrobně uvést na čem zakládá oprávněnost navrhovatele Honebního společenstva Lipno (např. stanovy, shodné IČ a sídlo), když rozhodnutí Okresního úřadu Louny, referát životního prostředí, ze dne 30.3.1993, č.j. 206/2811/28/92/M, se týká honebního společenstva Lipno, Tuchořice, Lipenec, Drahomyšl.

Jelikož žalobce b) měl v projednávané věci úspěch, soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku v celkové výši 10 640,- Kč, která se skládá, z částky 2000,- Kč na zaplacený soudní poplatek, z částky 6 300,- Kč za 3 úkony právní služby po 2.100,- Kč poskytnuté právním zástupcem JUDr. Josefem Tichým [převzetí věci, podání žaloby, sepis repliky ze dne 9.7.2009 podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb], z částky 900,- Kč za s tím související 3 režijní paušály po 300,- Kč a z částky 1 440,- Kč odpovídající 20% DPH z celkové částky bez soudního poplatku. Uloženou povinnost náhrady nákladů řízení je žalovaná povinna splnit v obvyklé lhůtě.

Z důvodu odmítnutí žaloby ve vztahu k žalobci a) soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žalobci a) nárok na náhradu nákladů řízení. Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, rozhodl soud podle ust. § 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 2.000,- Kč žalobci a), který mu bude vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 1. února 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová